

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-241/14

**Roman Bukovansky
proti
Finanzamt Lörrach**

(návrh na začatie prejudiciálneho konania,
ktorý podal Finanzgericht Baden-Württemberg)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Dane — Dohoda medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Švajčiarskou konfederáciou na strane druhej o voľnom pohybe osôb — Vzťah medzi touto dohodou a dvojstrannými zmluvami o zamedzení dvojitého zdanenia — Rovnosť zaobchádzania — Diskriminácia založená na štátnej príslušnosti — Štátny príslušník členského štátu Európskej únie — Cezhraniční pracovníci — Daň z príjmov — Rozdelenie daňovej právomoci — Daňový hraničný ukazovateľ — Štátna príslušnosť“

Abstrakt – Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 19. novembra 2015

Medzinárodné dohody — Dohoda medzi ES a Švajčiarskom o voľnom pohybe osôb — Rovnosť zaobchádzania — Dvojstranná zmluva o zamedzení dvojitého zdanenia uzatvorená medzi Švajčiarskom a členským štátom, ktorá tomuto členskému štátu priznáva právomoc zdaníť príjmy zo závislej činnosti daňovníka tohto členského štátu, ktorý nie je švajčiarskym štátnym príslušníkom, hoci tento daňovník presunul svoje bydlisko z tohto členského štátu do Švajčiarska, pričom zostal pracovať na tom istom mieste ako zamestnanec v prvom z týchto štátov — Zmluva priznávajúca Švajčiarsku právomoc zdaníť príjmy zo závislej činnosti švajčiarskeho štátneho príslušníka nachádzajúceho sa v analogickej situácii — Prípustnosť

(Dohoda medzi ES a Švajčiarskom o voľnom pohybe osôb, článok 2 a príloha I článok 9)

Zásady zákazu diskriminácie a rovnosti zaobchádzania, stanovené v článku 2 dohody medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Švajčiarskou konfederáciou na strane druhej o voľnom pohybe osôb a článku 9 prílohy I tejto dohody, sa majú vykladať v tom zmysle, že v rozpore s nimi nie je dvojstranná zmluva o zamedzení dvojitého zdanenia medzi Švajčiarskou konfederáciou a členským štátom, podľa ktorej právomoc zdaníť príjmy zo závislej činnosti daňovníka tohto členského štátu, ktorý nie je švajčiarskym štátnym príslušníkom, hoci tento daňovník presunul svoje bydlisko z tohto členského štátu do Švajčiarska, pričom zostal pracovať na tom istom mieste ako zamestnanec v prvom z týchto štátov, má štát, z ktorého pochádzajú tieto príjmy, teda uvedený členský štát, kým právomoc zdaníť príjmy zo závislej činnosti švajčiarskeho štátneho príslušníka nachádzajúceho sa v analogickej situácii prináleží novému štátu bydliska, v predmetnom prípade Švajčiarskej konfederácii.

Hoci podľa článku 21 ods. 1 dohody o voľnom pohybe osôb nie sú ustanovenia dvojstranných zmlúv o zamedzení dvojitého zdanenia dotknuté ustanoveniami tejto dohody, článok 9 prílohy I uvedenej dohody nazvaný „Rovnaké zaobchádzanie“ stanovuje v odseku 2 osobitné pravidlo, ktorého cieľom je, aby zamestnaná osoba a jej rodinní príslušníci mali rovnaké daňové výhody a sociálne dávky ako

zamestnané osoby, ktoré sú štátnymi príslušníkmi krajiny, a ich rodinní príslušníci. V tomto kontexte treba pripomenúť, že Súdny dvor rozhodol, že v oblasti daňových výhod sa na zásadu rovnosti zaobchádzania stanovenú v tomto ustanovení môže takisto odvolávať pracovník, ktorý je štátnym príslušníkom zmluvnej strany, ktorý vykonáva svoje právo na voľný pohyb, voči štátu, z ktorého sám pochádza.

Súdny dvor v návrhoch na začatie prejudiciálnych konaní týkajúcich sa otázky, či zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia uzatvorené medzi členskými štátmi Únie musia byť zlučiteľné so zásadou rovnosti zaobchádzania a všeobecnejšie so slobodami pohybu zaručenými primárnym právom Únie, rozhodol, že je v právomoci členských štátov v rámci dvojstranných zmlúv o zamedzení dvojitého zdanenia stanoviť hraničné ukazovatele na účely rozdelenia daňovej právomoci, ale členské štáty sú povinné pri vykonávaní takto rozdelenej daňovej právomoci dodržiavať túto zásadu a tieto slobody.

V dôsledku toho, keď je v takejto zmluve stanovené kritérium štátnej príslušnosti v ustanovení, ktorého cieľom je rozdelenie daňovej právomoci, toto rozlišovanie založené na štátnej príslušnosti nemožno považovať za také, že by predstavovalo zakázanú diskrimináciu.

Táto judikatúra sa musí uplatniť analogicky na vzťah medzi dohodou o voľnom pohybe osôb a zmluvami o zamedzení dvojitého zdanenia uzatvorenými medzi členskými štátmi a Švajčiarskou konfederáciou.

Ako totiž vyplýva z preambuly, článku 1 písm. d) a článku 16 ods. 2 tejto dohody, jej cieľom je realizácia voľného pohybu osôb, teda štátnych príslušníkov Únie a štátnych príslušníkov Švajčiarskej konfederácie, na území zmluvných strán tejto dohody, opierajúc sa o ustanovenia, ktoré sa uplatňujú v Únii a ktorých znenie sa má vykladať v súlade s judikatúrou Súdneho dvora.

Článok 21 dohody o voľnom pohybe osôb síce stanovuje, že ustanovenia tejto dohody nemajú dosah na zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia medzi členskými štátmi Únie a Švajčiarskou konfederáciou. Tento článok však nemôže mať dosah, ktorý by bol v rozpore so zásadami, na ktorých je založená dohoda, ktorej je súčasťou. Uvedený článok 21 nemožno teda vnímať v tom zmysle, že by umožňoval členským štátom Únie a Švajčiarskej konfederácii negatívne ovplyvniť realizáciu voľného pohybu osôb tým, že by zbavil článok 9 ods. 2 prílohy I uvedenej dohody potrebného účinku pri výkone takých daňových právomocí, aké sú rozdelené ich dvojstrannými zmluvami o zamedzení dvojitého zdanenia.

(pozri body 34, 36 – 41, 48 a výrok)